

Samen kerken!

Waar is God?

Ook deze week is deze column gewijd aan de door het coronavirus veroorzaakte crisis. Want... met de dag is de impact heftiger en voelt inmiddels iedereen, zonder uitzondering, de gevolgen. We moeten allemaal buigen voor deze onzichtbare vijand. Ineens is alles anders dan we altijd dachten. De mens wordt getroffen met het meest indringende dat een mens kan overkomen: vrees voor de ander. We moeten elkaar een beetje of meer dan een beetje gaan mijden. En sociale wezens als we zijn, dat valt niet mee. Je kunt wel appen, bellen en mailen, maar gewoon elkaar opzoeken, elkaar even knuffelen, huggen, dat mag niet meer. Een gesprek op anderhalve meter afstand, dat voelt wel erg afstandelijk.

Vluchten kan niet meer. Alle stereotype zinnestukjes uit het liedje van toen blijken te kloppen. Je kunt nergens naar toe, en zeker niet naar elkaar want: "Heel de wereld is besmet, wie weet ben ik zelf wel besmet." Zelfs vluchten in een kerk, moskee of synagoge kan niet meer, want die zijn gesloten, zeker tot na Pasen. Vieringen worden niet meer gehouden, ook alle vieringen rond de Paastijd (de belangrijkste periode in het kerkelijk jaar) zijn afgelast. Gelukkig kunnen we nog, als troost, een kaarsje opsteken in de Mariakapel aan de Koppelsbrink en ook in de Mariakapel van de Stephanuskerk. En daar wordt meer dan normaal gebruik van gemaakt.

Gelovigen vragen zich af waar God is. Waarom laat Hij deze bijna apocalyptische gebeurtenissen plaatsvinden? Waarom grijpt Hij niet in?

We vergeten echter dat God ons heeft geschapen met een eigen vrije wil en daarmee hebben we deze wereld gevormd zoals het nu is. Als er iets schuld heeft aan deze pandemie zullen we het bij ons zelf moeten zoeken, dankzij onze gulzige levensstijl, rupsje nooit genoeg.

Maar God is wel degelijk onder ons. Waar liefde is daar is Hij. We vinden hem bij al die mensen die, soms met gevaar voor eigen leven, klaar staan om hun medemensen in nood te helpen.

Veel respect voor de vele hulpverleners: ze geven aan bang te zijn voor de onzichtbare vijand, maar doen toch hun werk met veel liefde en passie. Alle waardering voor een minister Bruno Bruins, welke er letterlijk bij neerviel, maar ook voor vele anderen die hun bijdrage leveren.

God is ook aanwezig in de creativiteit van al die mensen die oplossingen vinden om het dagelijkse leven zoveel mogelijk te laten doorgaan. Ook in Borne zijn hier volop voorbeelden van te noemen, zichtbaar en onzichtbaar. Bijvoorbeeld ondernemers, die het door de crisis niet gemakkelijk hebben, maar toch hun diensten aanbieden. Maar ook vrijwilligsters van de voetbalvereniging BVV die voedselpakketten verstrekken omdat de Voedselbank is gesloten. En al die mensen die zich inzetten om het 'eenzaamheidsvirus' te stoppen, zoals koning Willem Alexander dat zo mooi zei in zijn toespraak. Op al deze mensen is de term 'Engelen van God' van toepassing

Deze coronacrisis is een signaal dat we anders zullen moeten omgaan met onze planeet, oog moeten hebben voor haar beperkingen. Optimistisch als ik ben verwacht ik dan ook dat deze coronacrisis bij velen een permanente positieve gedragsverandering teweeg zal brengen. Ook daar zie ik Gods hand in.

Gustaaf Boerjan
Raad van Kerken Borne, Hertme en Zenderen

(Hernieuwde) website: www.raadvankerkenborne.nl